

Cennette nimet getirilir, sen zahmet etmezsin

وَأَتُوا بِهِ؟ مَتَشَابِهًا؟

Rızıklar birbirinin benzeri olmak üzere, kendilerine getirilir. Bakara Sûresi: 25.

Ayet

Kur'ân'ın kelimeleri yalnız mana değil, aynı zamanda üslûbuyla da hakikatleri ders verir. Bir fiilin hangi sîga ile geldiği bile başlı başına bir işaret taşır.

Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin İşârâtü'l-İ'câz'da dikkat çektiği üzere, Kur'ân'da bazen fiilin faili gizlenir; fakat bu gizlilik, manasız değil, bilakis daha derin bir hakikate kapı açar.

Bina-i meçhul sîgasıyla **أَتُوا** nün zikredilmesi, ehl-i Cennet'in işleri, hademeleri tarafından görülmekte olduğuna işarettir.

أَتُوا fiilinin bina-i meçhul sîgasıyla zikredilmesi de bu nev'den bir işarettir. Bu ifade, cennet ehlinin rızıklarının doğrudan kendileri tarafından temin edilmediğini, bilakis kendilerine hazır şekilde sunulduğunu gösterir. Yani onlar zahmet çekmez, yorulmaz, aramakla meşgul olmazlar.

Bu sîga aynı zamanda şunu da ima eder: Cennet ehlinin hizmetleri, kendilerine tahsis edilen hademeler tarafından görülür. Nimetler, bir emirle önlerine getirilir; ikram, kusursuz bir şekilde arz edilir. Böylece cennette hayat, çalışmak ve kazanmak üzerine değil; ikram, lütuf ve nimetlerin kesintisiz sunulması üzerine kuruludur.

Netice olarak, **أَتُوا** kelimesindeki bu ince üslûp, cennetin bir “kesb yeri” değil, bir “ihسان ve ikram yurdu” olduğunu ders verir.

Bu manaya işaret eden ayetler, cennette nimetlerin **hazır olarak sunulduğunu**, ehl-i cennetin **zahmet çekmediğini** ve nimetlerin **kendilerine getirildiğini** açıkça ifade eder:

Kur'ân'da cennet nimetlerinin ehl-i cennete **sunulduğunu**, yani onların zahmet çekmeden nimetlere kavuştuğunu ifade eden ayetler, bu hakikati açıkça ders verir:

İnsan Suresi 15. ayette ise şöyle buyrulur:

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ

“Etraflarında gümüş kaplar dolaştırılır...”

Bu ifade, nimetlerin onların etrafında dolaştırıldığını, yani hizmetkârlar tarafından **sunulduğunu** gösterir.

Tur Suresi 24. ayette bu hizmeti yapanlar zikredilir:

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ

“Etraflarında, kendilerine ait hizmetçiler dolaşır...”

Bu ayet, cennette özel hademelerin bulunduğunu ve onların ehl-i cennete hizmet ettiğini açıkça ifade eder.

Vakıa Suresi 17-18. ayetlerde ise şöyle buyrulur:

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ • بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

“Etraflarında ebedî gençlikte hizmetçiler dolaşır; sürahiler, ibrikler ve dolu kadehlerle...”

Burada hem hizmetin sürekliliği hem de nimetlerin hazır şekilde sunulduğu açıkça görülür.

Bütün bu ayetler birlikte düşünüldüğünde şu netice ortaya çıkar: Cennet, bir çalışma yeri değil; bir **ikram yurdudur**. Nimetler aranmaz, **getirilir**. İşte **أُتُوا** ve benzeri bina-i meçhul ifadeler de bu büyük hakikati ince bir üslûpla ders verir.